

(Kort bemærkning).

Viggo Stareke: Jeg har en tak at bringe det ærede medlem hr. Alfred Jensen for, at han endelig kom frem og svarede på den ene halvdel af mit spørgsmål med den ene halvdel af munden, idet han svarede ja til, at det var et undertrykt folks ret og pligt at rejse sig til revolution. Nu kunne vi måske også få den anden halvdel af spørgsmålet besvaret: om det ærede medlem anser det danske folk for at være et undertrykt folk.

Og som supplerende spørgsmål vil jeg gerne rette et spørgsmål, til det ærede medlem hr. Aksel Larsen. Det siges, at i dag nede på slotspladsen skal det ærede medlem hr. Aksel Larsen have udtalt til forsamlingen: nu må I sørge for ikke at bøje jer for den beslutning, som rigsdagen tager. Jeg vil gerne spørge det ærede medlem, om denne udtalelse er rigtigt refereret, om det ærede medlem anbefaler befolkningen at arbejde udenfor lovens grænser.

(Kort bemærkning).

Petra Petersen: Jeg har ikke tilsmudset nogen Odensepolitimands minde. Jeg har sagt, hvad der er rigtigt, at det odenseanske politi oprådte forkert under besættelsen, og jeg har beviser derpå. Når det ærede medlem hr. Rasmus Hansen forleden aften ville fremføre det ærede medlem hr. Kjærbøl som sandhedsvidne, vil jeg sige til det ærede medlem hr. Rasmus Hansen, at jeg kan fremføre tusinder af odenseanske arbejdere som mine sandhedsvidner.

(Kort bemærkning).

Ragnhild Andersen: Jeg har overfor det ærede medlem hr. Elgaard til besvarelse af hans udtalelser spurgt her fra denne talerstol, om flertallet i denne sal godkender løsladelsen af kanonkongen Krupp og de øvrige tyske krigsforbrydere. Jeg har spurgt ærede medlemmer, om de frygter rækkevidden af de beslutninger, som træffes ved løsladelsen af dem, og jeg har anbefalet, at man modsætter sig det, at man fordømmer nazigeneralerne, og det kan man gøre ved at stemme for den af os motiverede dagsorden.

(Kort bemærkning).

Kristen Amby: Det er sjældent, man oplever det, men jeg mener i aften at have oplevet det, og det glæder mig: at de bemærkninger, der er fremført i debatten, dog synes at have gjort et vist indtryk. Jeg tænker

her på, at den radikale ordfører, hr. Johs. Christiansen, overhovedet intet har svaret vedrørende det, som var hovedpunktet i hele hans angreb på den lovgivning, vi her er inde på, nemlig at det radikale parti støttede sig til FN's politik og ikke ville have noget med denne politik her at gøre. Det betragter jeg som en sejr for den sunde fornuft og en stiltiende indrømmelse af, at det var et uholdbart standpunkt, man havde.

Formanden: Den ærede ordfører hr. Rasmus Hansen har ordet for en kort bemærkning, og derefter går vi over til talerlisten.

Ordføreren (Rasmus Hansen): Jeg ønsker blot, inden vi slutter debatten om Odense, at sætte en streg under, at det ærede medlem fru Petra Petersen forleden her fra tingets talerstol hævdede, at jeg under folkestrejken i 1943 havde underskrevet et opråb, hvori jeg anbefalede støtte til den tyske værnemagt. Jeg erklærede i den anledning, at jeg aldrig nogensinde havde underskrevet et sådant opråb, og at det heller ikke kunne tænkes, at jeg ville gøre det. Det ærede medlem har ikke været i stand til at føre noget som helst bevis for sin påstands rigtighed. Det ønsker jeg at få sagt, inden debatten slutter. Desuden har jeg forleden aften erklæret, at jeg tog anledning til, at der blev dikteret tyskerne så hårde og ydmygende betingelser ved afslutningen af strejken, at den ledende tyske general, da han fik dem forelagt, i vrede rejste til Hitlers hovedkvarter og derved foranledigede de begivenheder, der førte til den 29. august. Disse kendsgerninger kan heller afkræftes, og det ærede medlem har heller ikke været i stand dertil.

Aksel Larsen: Jeg forstår, at det ikke er modstandsbevægelsen, men det ærede medlem hr. Rasmus Hansen — der i parentes bemærket altid vinder det store lod i lotteriet og får ordet som den sidste taler for en kort bemærkning —, der har sat tyskerne stolen for døren herhjemme.

Det ærede medlem hr. Rasmus Hansen erklærer, at nu benægter jeg ikke, der er væbnede styrker i Østtyskland. Det har jeg aldrig benægtet. Jeg ved godt, at folkepolitiet er bevæbnet. Det, jeg har benægtet, er, at der findes væbnede tyske styrker beræget og uddannet til krig. Det har jeg benægtet, og det bliver jeg ved at benægte. Selvfølgelig har jeg heller ikke benægtet, at den østtyske regering har svaret sådan